

§ 5.

(Do art. 227, § 1 konwencji).

Pozwolenie na wywóz produktów niezbędnych dla przemysłu niemieckiej części Górnego Śląska, które są zakazane do wywozu z Polski, będą udzielane przez wydział przemysłu i handlu Województwa Śląskiego po przedstawieniu przez petenta zaświadczenia władzy wyznaczonej do tego celu przez Rząd Niemiecki, stwierdzającego istnienie warunków, przewidzianego art. 227 ust. 1 b. konwencji.

Jeżeli chodzi o uzyskanie prawa wywozu z Niemiec do polskiej części Górnego Śląska, to zaświadczenia, stwierdzające istnienie warunku przewidzianego w art. 227 § 1 ust. 1 b konwencji wydaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu w Warszawie.

§ 6.

(Do art. 227 § 3, § 4 art. 228, 229, 230 konwencji).

1. Władzą właściwą do wydawania zaświadczeń na poczet kontyngentów wywożonych z Niemiec do polskiej części Górnego Śląska, w myśl art. 228 § 3 jest wydział przemysłu i handlu Województwa Śląskiego.

2. Przy udzielaniu wzmiankowanych zaświadczeń miarodajnymi będą dla wydziału przemysłu i handlu każdorazowe wnioski izby handlowej względnie zrzeszeń zawodowych względnie ogólny plan repartycji danego kontyngentu pomiędzy zainteresowane przedsiębiorstwa, ustalony z góry na pewien okres czasu przez powyższe organizacje. Odnośne zaświadczenia co do mleka wydawane będą przez wydział aprowizacji Województwa Śląskiego.

3. Artykuły niezbędne dla przemysłu polskiej części Górnego Śląska, które są w umowie ograniczone kontyngentami, prowadzone będą do polskiego obszaru celnego przez specjalnie wyznaczone punkty wejściowe. Urzędy celne ustanowione w tych punktach będą prowadziły osobną ewidencję przywozu powyższych artykułów. Sposób prowadzenia tej ewidencji będzie ustalony przez Śląską dyrekcję cel, w porozumieniu z wydziałem przemysłu i handlu Województwa Śląskiego.

4. Pozwolenia na wywóz do niemieckiej części Górnego Śląska towarów wymienionych w art. 229, art. 230 § 2, o ile artykuły te podlegają zakazowi wywozu z Polski, udzielane będą przez wydział przemysłu i handlu Województwa Śląskiego. Wydział ten jest również upoważniony do wydawania pozwoleń na wywóz starego żelastwa wszelkiego rodzaju pochodzącego z polskiej części Górnego Śląska w myśl art. 227 § 3. Pozwolenia na wywóz starego żelastwa nie pochodzącego z polskiej części Górnego Śląska udzielane będą przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 7.

Na pokrycie wydatków wydziału przemysłu i handlu wynikających z kontroli obrotu towarowego odnośnie do konwencji górnośląskiej pobierane będą opłaty manipulacyjne na zasadzie rozporządzenia niemieckiego Ministra dla spraw gospodarczych

o kontroli handlu zagranicznego z dnia 20 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 2128).

Wysokość tych opłat ustali Wojewoda Śląski rozporządzeniem wydanym na podstawie ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 449).

§ 8.

Ulgi powyższe nie zwalniają jednak stron interesowanych od stosowania się do formalności wymaganych w myśl postępowania celnego przy odprawie celnej towarów przewożonych przez granicę celną.

§ 9.

Świadectwa pochodzenia i zaświadczenia tracą swą ważność z dniem upływu terminów ulg ustalonych w konwencji.

§ 10.

Pozwolenia i zaświadczenia, o których mowa w niniejszem rozporządzeniu oraz tytule I, części 5, konwencji nie mogą być cedowane.

Wszelkie nadużycia ze świadectwami pochodzenia, jako to: ich podrobienie, fałszowanie, albo też korzystanie z fałszywych lub podrobionych świadectw, będzie karane w myśl obowiązujących ustaw karnych.

Nadto osobom, którym będzie udowodnione nadużycie wymienione w ustępie poprzednim, nie będą wydawane świadectwa pochodzenia.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie wraz z polsko-niemiecką konwencją górnośląską z dnia 15 maja 1922 r.

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

557.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 lipca 1922 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw stemplowych pruskiej i niemieckiej.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) zarządza się:

§ 1. Stawki procentowe przewidziane w pozycjach: 1, 10 d, 11 a2, 13 b, 26 27 (1) taryfy stemplowej, wydanej rozporządzeniem b. Gen. Gubernatora Warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. rozp. № 40, poz. 127) względnie w art. 6 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 498) — o ile powołany art. 6 dotyczy wyżej wymienionych

pozycji taryfowych, rozciąga się niniejszem na obszar b. dzielnicy pruskiej. Rozciągnięcie stawki przewidzianej w pozycji 10 d, nie dotyczy spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

Również rozciąga się na obszar b. dzielnicy pruskiej ustęp 4 pozycji 27 powołanej wyżej taryfy stempłowej, w brzmieniu, ustalonym w ustępie drugim artykułu 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315).

§ 2. Na skutek postanowień, zawartych w § 1, podwyższają się następujące stawki, przewidziane w pruskiej taryfie stempłowej:

- a) stawki w wysokości $\frac{1}{20}\%$ wymienione w pozycji 2 („przelew praw”) (w ustępach 1 i 4) podwyższa się na 1% ,
- b) stawki w wysokości $\frac{1}{8}\%$ wymienione w pozycji 9 („przetargi”) oraz w pozycji 32 ustęp 1 lit. c („umowy kupna i zamiany”) podwyższa się na 1% ,
- c) stawkę w wysokości $\frac{3}{10}\%$ wymienioną w dziale III pozycji 48 („kontrakty dzierżawy i najmu”) podwyższa się na $\frac{1}{2}\%$,
- d) stawkę w wysokości 3 mk. wymienioną w dziale 2 pozycji 71 („umowy”) (podwyższoną na mocy art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 38, poz. 315, na 20 mk.), podwyższa się na $\frac{1}{2}\%$ od wartości przedmiotu umowy.

Jeśli w przypadkach, określonych wyżej w ustępie d) przedmiot umowy nie da się ocenić, to opłata wynosi 20 marek.

§ 3. W ustępie 1 pozycji 2 pruskiej taryfy stempłowej („przelew praw”) wyrazy: „zachodzi uwolnienie od opłaty stempłowej w myśl § 4, ustępu drugiego, ustawy stempłowej dla Rzeszy lub” ulegają skreśleniu.

§ 4. W pozycji 32 pruskiej taryfy stempłowej („umowy kupna-sprzedazy”) ulega skreśleniu punkt 2 ustępu 10.

§ 5. W pozycji 48 pruskiej taryfy stempłowej („umowy dzierżawy i najmu”) ulegają skreśleniu:

- a) w ustępie 1 działu I—wyrazy: „o ile nie mają zastosowania postanowienia ustępu 6 liczba 3 w dziale I niniejszej pozycji taryfowej”,
- b) ustępy 2, 3 i 6 działu I.

§ 6. Na skutek postanowień zawartych w § 1, podwyższają się następujące stawki, przewidziane w pozycji 1A niemieckiej taryfy stempłowej:

- 1) stawki w wysokości $\frac{4}{10}\%$, wymienione w ustępie c) i w punkcie 2 „dodatków do ustępu c)”, podwyższa się na 2% ,
- 2) stawkę w wysokości $\frac{2}{8}\%$, wymienioną w ustępie e) pod liczbą 2, o ile dotyczy przypadków, w których chodzi o prawa, określone w ustępie d) pod liczbą 2—podwyższa się na 1% ,
- 3) stawki w wysokości 5 od tysiąca, $\frac{1}{20}\%$ i $\frac{1}{8}\%$, wymienione w ustępie e), podwyższa się na 1% .

W przypadkach określonych w ustępach 2 i 3 niniejszego paragrafu, nie będzie pobierana opłata, przewidziana w ustępie a) §-u 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Uchyła się ustępy pierwszy i drugi § 13, ustawy stempłowej niemieckiej oraz uwolnienie od opłaty, przewidziane—co do umów między wstępnymi a zstępnymi—w pozycji 11 taryfy stempłowej niemieckiej (ustęp a, punkt 2).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:

Jastrzębski

558.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 lipca 1922 r.

w przedmiocie ustanowienia cennika detalicznej sprzedaży papierosów, tytoniu krajanego i machorki wyprodukowanych przez fabryki prywatne na obszarze b. Królestwa Polskiego i Ziemi Wschodnich, tudzież w przedmiocie ściągnięcia dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów.

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 47 poz. 409) zarządza się:

§ 1. Począwszy od 1 sierpnia 1922 r. ustanawia się z mocą ważności na całe Państwo Polskie z wyjątkiem Województwa Śląskiego następujący cennik detalicznej sprzedaży papierosów, tytoniu krajanego i machorki, wyprodukowanych w prywatnych fabrykach na obszarze b. Królestwa Polskiego, oraz na obszarze województwa nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jakoteż powiatów: białowieckiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

I. Papierosy.

1) gatunek	„średni A”	Mk.	8.50 za sztukę;
2)	„przedni B”	„ 10	„ „
3)	„przedni A”	„ 12	„ „
4)	„najprzed. B”	„ 15	„ „
5)	„najprzed. A”	„ 18	„ „
6)	„luksusowy B”	„ 20	„ „
7)	„luksusowy A”	„ 25	„ „

II. Tytonie krajane.

1) gatunek	„średni B” fajkowy	mk.	4.800 za 1 kg.
2)	„średni A”	„	7.600 „ „
3)	„przedni”	„	10.000 „ „
4)	„najprzedn.”	„	13.000 „ „

III. Machorka m. 4.000 za 1 kilogram.

§ 2. Zapasy obanderolowanych papierosów, tytoniu krajanego i machorki, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych tudzież w hurtowych składach tychże fabryk, położonych na terytorjum wymienionem w § 1 podlega-